

Küçük Dağ Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Dağ Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir dağın yükseklerinde, rüzgârın çam ve taş kokusu taşıdığı bir yerde, Pip adında küçük bir pika yaşardı. Pip'in yumuşak, kum kahverengisi tüyleri, krem rengi bir karnı ve merakla parlayan büyük koyu renk gözleri vardı. Her sabah Pip kayaların üzerinde koşturur, çimenleri ve tohumları kırmızı bir meyve tokalı küçük, örgü bir çantaya toplardı. Dağ, Pip'in eviydi ve Pip onun her köşesini severdi.

Bir gn Pip bir sapı kemirirken, bir kayanın arkasından gmbr gmbr bir ses geldi. Bramble adında, iri ve gçl, kalın kıvıl kahverengi tyleri ve boynunda rg kahverengi bir atkısı olan bir dağ sıçanı ortaya çıktı. "Merhaba kçk dostum," dedi Bramble sıcak bir sesle. "Bir yuva kazıyorum. Grmek ister misin?" Pip başını salladı ve hemen arkadaş oldular.

Ertesi sabah, sarı çizgiler ve siyah bir başlık parıldayarak yanlarına indi. Bu, bir bacağında küçük mavi bir kurdele olan dağ isketesi Twig'di. "Rüzgârlar değişiyor!" diye cıvıladı Twig. "Kış yakında geliyor!" Pip'in yuvarlak gözleri kocaman açıldı. Bramble gökyüzüne baktı ve yavaşça başını salladı. "Öyleyse hazırlanmalıyız," dedi. Ve böylece üç arkadaş plan yapmaya başladı.

Pika Pip en hızlı ve en dikkatli olanıydı. "Ben yiyecek toplayacağım!" dedi Pip, küçük çim çantasını okşayarak. Bütün gün Pip oradan oraya koşturdu, tombul yanaklarını tohumlar, fındıklar ve kuru çimenlerle doldurdu. Çantanın kırmızı meyve tokası Pip çalışırken zıplıyordu. Gün batımına doğru, düz bir kayanın yanında düzenli bir yiyecek yığını büyüdü, soğuk günler için saklanmaya hazırdı.

Dağ sıçanı Bramble en güçlü ve en sağlam olanıydı. "Ben sıcacık yuvalar kazacağım!" diye duyurdu. Güçlü pençeleriyle toprağın derinliklerinde tüneller ve odalar açtı, kazıdı ve sıyırdı. İş zordu ama Bramble aldırmadı. Kazarken alçak, gümbür gümbür bir melodi mırıldandı ve gür kuyruğu gevşek toprağı süpürdü. "Sıcak bir yuva en güzel armağandır," dedi gülümseyerek.

İskete Twig en canlı ve en meraklı olanıydı. "Ben her yandan haber getireceğim!" diye şakıdı Twig. Hızlı, parlak gözleriyle Twig dağın üzerinde uçtu, gökyüzünü ve ağaçları kontrol etti. Twig gri bulutların toplandığını gördü ve serin esintiyi hissetti. "Kar erken gelecek!" diye uyardı Twig, Pip ve Bramble'ın yanına süzülerek. "Acele etmeliyiz!" Arkadaşlar başlarını salladı ve daha hızlı çalıştı.

Her gün üç arkadaş birbirine yardım etti. Pip yiyeceğini paylaştı, Bramble ve Twig'in çalışırken bol bol yemek yemesini sağladı. Bramble, Pip'e tohumları saklamak için en iyi, güvenli ve kuru yerleri gösterdi. Twig, fındıklarla dolu oyuk bir kütüğün ve çimenlerin sık bittiği güneşli bir yerin haberini getirdi. "Takım çalışması her şeyi kolaylaştırır!" diye sevindi Pip ve diğerleri de aynı fikirdeydi.

Bir öğleden sonra, soğuk bir rüzgâr dağın üzerinde uğuldadı ve havada ilk kar taneleri döndü. Pip ürperdi ve çantayı sıkıca tuttu. "Kar geldi!" diye cıvıldadı Twig, bir kayanın üzerine konarak. Bramble yarım kalmış yuvaya ve yiyecek yığınınına baktı. "Hâlâ yapacak işimiz var," dedi sakinçe. "Ama birlikte, zamanında bitirebiliriz." Pip ve Twig cesurca başlarını salladı.

Arkadaşlar yan yana, her zamankinden daha hızlı çalıştı. Pip son tohumları toplamak için koşturdu, yanakları şişti. Bramble güçlü patileriyle kazdı, atkısı rüzgârda dalgalandı. Twig bir noktadan diğerine uçtu, en iyi malzemelerin nerede bulunacağını seslendi. "Buraya!" diye cıvıladı Twig. "Daha çok çimen!" Kar daha da hızlı yağdı ama arkadaşlar durmadı. Her anın önemli olduğunu biliyorlardı.

Güneş batmaya başlarken rüzgâr daha da şiddetlendi. Pip'in küçük patileri üşüdü ve Bramble'ın tüylerine beyaz kar serpildi. Twig'in kanatları ağırlaştı. "Yorulдум," diye fısıldadı Pip. Bramble yumuşak bir patisini Pip'in sırtına koydu. "Neredeyse vardık," dedi. "Sıcak yuvayı ve sakladığımız yiyecekleri düşün. Bunu başarabiliriz." Twig neşeli bir nota çaldı ve devam ettiler.

Tam kar her şeyi gömecek gibi görünürken, Twig bir kayanın altında büyük, kuru bir oyuk fark etti. "Orada!" diye cıvıladı Twig. "Son yiyecekler için mükemmel!" Bramble onu ana yuvaya bağlamak için hızlıca bir tünel kazdı. Pip son tohumları tek tek içeri taşıdı. Takım çalışmasıyla, dışarıda kar yığılırken depo odasını doldurdular.

O gece üç arkadaş sıcacık yuvada birbirine sokuldu. Bramble'ın sıcak bedeni ve örgü atkısı onları sıcacık tuttu. Pip küçük bir tohum yığını paylaştı ve Twig başını bir kanadın altına soktu. "Başardık!" diye fısıldadı Pip mutlulukla. "Dağdaki evimizi zamanında hazırladık." Bramble gülümsedi. "Çünkü birlikte çalıştık," dedi. "Arkadaşlar bizi güçlü kılar."

Dışarıda kar yavaşça yağıyordu ama içeride yuva sıcaklık ve arkadaşlıkla doluydu. Twig dağın üzerinde uçma hikâyeleri anlattı, Pip kıkırdadı ve Bramble gümbür gümbür melodisini mırıldandı. Kışın uzun ve soğuk geçeceğini biliyorlardı ama birbirleri vardı. Ve bu her şeyi değiştiriyordu. "İyi arkadaşlar her şeyin üstesinden gelebilir," dedi Twig ve hepsi aynı fikirdeydi.

Bütün kış boyunca üç arkadaş güvende ve mutlu kaldı. Pip yiyecekleri düzenledi, cömertçe paylaştı. Bramble yuvayı sıcak tuttu, gerektiğinde yeni odalar kazdı. Twig açık günlerde dünyayı kontrol etmek ve haber getirmek için dışarı uçtu. Oyunlar oynadılar, hikâyeler anlattılar ve şarkılar söylediler. Soğuk rüzgâr esti ama arkadaşlıkları onları sıcak tuttu.

Sonunda ilkbahar geldiğinde kar eridi ve dağ taze çimenler ve çiçeklerle çiçek açtı. Pip, Bramble ve Twig gün ışığına çıktı, mutlulukla gözlerini kırıştırdı. "Başardık!" diye sevindi Pip, etrafında dönerek. Bramble güçlü bacaklarını gerdi ve Twig bir dala uçtu. Dağdaki evlerine gururla baktılar, onu birlikte hazırladıklarını bilerek.

Ve böylece, küçük pika, güçlü dağ sıçanı ve canlı iskete en iyi arkadaş olarak kaldılar. Takım çalışmasının ve nezaketin her zorluğu kolaylaştırdığını ve iyi arkadaşların soğuk ve karlı bir kışta bile her şeyin üstesinden birlikte gelebileceğini öğrendiler. O günden sonra her mevsim birbirlerine yardım ettiler ve dağdaki evleri her zaman neşeye doldu.